

не до нѣйдѣ важно, и по значително, а не отъ 15 до 20 души, както бѣше възстаніето на дяда Никола; а колкото дѣто казвате: „че ви были писали въ прошеніето, и ме обвинили нѣкои мои сж-граждани че сжмь былъ дѣйствоваль, и сжмь се трудилъ да убѣдя моитѣ съотечественници, че Владиката Неофитъ не е добръ и полезенъ за насъ Бжлгаритѣ,“ това е истина, не е клевета; а въ добавокъ му казахъ, че ніе не мразимъ и не гонимъ лично Владиката Неофита, но гржцкія Владика, или Гжрка Неофита;“ и откровенно му исповѣдахъ, че азъ сжмь най-дѣятелно спомогналъ за да се подигнатъ по многото Бжлгари отъ града Тжрново и отъ околността му срещу тоя гржцки Владика, и пр. и пр.. Тогава Мидхадъ Ефенди ми възрази: „віе нѣмате право да гоните, и да се бунтувате срещу Владиката Неофита, ако и той да е Гржкъ, понеже Вѣрата ви е една, и былъ Владиката ви Гржкъ, или Бжлгаринъ, то е все едно:“ напраздно слѣдователно, и безъ никакви основателни причини, прибави той, віе струвате такива противозаконни (мугаиръ), даже бунтовнически дѣйствія срещу Владиката си Неофита, и съ тія си бунтовнически движения: „віе причинявате голѣми главоболія на Правителството (Девлетъ-тъ), и го принуждавате да прави огромни разноси по вашето бунтуванье срещу Владиката Неофита.“ Слѣдъ всичкитѣ тія разяснителни и заплашителни израженія, Мидхадъ Ефенди пакъ повтори сжщото, което бѣше ми казалъ въ самото начало, сирѣчь че той ще ме испрати на заточеніе въ Диаръ-Бекиръ съ прибавка: „че Тжрновски нѣкои граждани заедно съ нѣкои други жители отъ казаата были испратили и на великія Везиръ едно общо прошеніе (махзаръ) и се оплакали вржху ми: „като пржвъ бунтовникъ и размирникъ.“ Въ слѣдствие на това общо прошеніе, каза Мидхадъ Ефенди, великія Везиръ ми е заповѣдалъ: „да изслѣдовамъ строго всичко, и да те испратя на заточеніе, ако дѣйствително излѣзи истинско обвиненіето на нѣкои твои сжграждани Тжрновци.“ Всичко това азъ пакъ изслушахъ хладнокржвно, но пакъ се помжчихъ да увѣря Мидхадъ Ефенди: „че ніе не гонимъ и не се бунтуваме